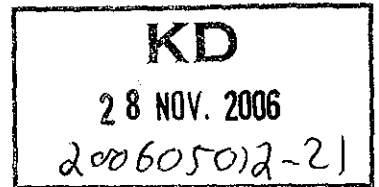

Diakonhjemmet Høgskole

Det kongelige kunnskapsdepartement
PB 8119 Dep
0032 Oslo

Oslo 24.11.06

***Høring av Sammen om Kunnskap II – Operasjonalisering
av indikatorer for formidling***

Diakonhjemmet Høgskole (DHS) takker for muligheten til å gi kommentarer til rapporten *Sammen om kunnskap II – Operasjonalisering av indikatorer for formidling* fra Universitets- og høgskolerådet (UHR).

Vi viser til høringsbrev fra Kunnskapsdepartementet av 28. august 2006 der departementet har bedt om eventuelle merknader innen 28. november 2006.

Innledende kommentarer

Diakonhjemmet Høgskole har tidligere i høringsuttalelser til UHR støttet innføringen av en formidlingskomponent. I prinsippet bør den insentivbaserte finansieringsmodellen også honorerer formidling, fordi dette er et vesentlig element i institusjonenes samfunnsoppdrag.

Innføring av formidlingskomponenten kan dessuten også bidra til å rette opp den ubalanse som ble skapt ved etableringen av vitenskapelig publisering som sentral indikator i den resultatbaserte finansieringen av forskning.

DHS mener man må se innføringen av formidlingskomponenten i sammenheng med hele finansieringsmodellen. Vi oppfordrer derfor departementet til å foreta en bred gjennomgang og evaluering av finansieringsmodellen som sådan.

Generelle kommentarer

DHS har valgt å følge departementets disposisjon i sin høringsuttalelse, og vil gi tilbakemelding på et utvalg av de spørsmål som er stilt.

Indikatorene, som skal etableres for å premiere god formidling, må være robuste, intuitive og forutsigbare. De må ikke bidra til byråkratisering eller kreve omfattende systemer for kontroll og administrasjon.

Etter vår oppfatning bør indikatorene for formidling supplere og ikke dublere indikatorene for vitenskapelig publisering.

DHS støtter utvalget når de presiserer at allmennrettet og brukerrettet formidling er det primære, og at formidling videre skal oppfattes som en dialogisk virksomhet.

Vi er imidlertid usikre på om forslagene til indikatorer er dekkende for formidlingsvirksomheten ved institusjonene. For eksempel har departementet ikke sett nærmere på det opprinnelige forslag om nettpublisering.

Formidling på nett er en naturlig del av den ordinære formidlingsvirksomheten ved institusjonene, formidlingspolitikk i det 21. århundre må inkludere Internett. Det er dette mediet publikum generelt og skoleelever spesielt bruker når de leter etter forskning og forskere. Nettet er også ofte journalistenes primærkilde. Internett er den mest fremtidsrettede kanal for allmennrettet formidling. DHS mener derfor det er beklagelig at nettpublisering ikke er med som resultatbasert indikator i den nye formidlingskomponenten og oppfordrer departementet til å se nærmere på dette.

Vi savner likeledes insentiver som kan stimulere til økt samarbeid mellom institusjonene i hele utdannings- og forskningssektoren.

Rapportering

Rapporteringskravene har økt dramatisk etter innføringen av nytt finansieringssystem i 2002-2003. Det er derfor avgjørende at det utvikles enkle rapporteringssystem, som samtidig ivaretar kravene til kvalitetssikring og etterprøvarhet.

Indikatorer

Det er vanskelig å vurdere de foreslåtte indikatorene, vi foreslår derfor at det foretas simuleringer før formidlingskomponenten blir implementert i budsjettmodellen.

Med dette forbehold vil vi knytte noen kommentarer til de foreslåtte indikatorene.

Omsetning; DHS er bekymret for den sterke betydning ekstern finansiering har fått ved institusjonene i sektoren. Det er imidlertid viktig å profilere institusjonenes bidrag til samfunnsutviklingen.

Trender er at stadig flere forskningsresultater blir lagt ut fritt tilgjengelig på nettet. Det er derfor et paradoks at utvalget ensidig fokuserer på omsetning i form av salg av tjenester og publikasjoner, når det i dag er enklere enn noen sinne å gjøre kunnskap gratis tilgjengelig på nettet.

I denne sammenheng er det interessant å vise til at British Open University i disse dager gjør læringsinnhold tilgjengelig på internett. OpenLearn-nettstedet gir fri tilgang til digitale læringsressurser, med veiledninger og tilgang til samarbeidsverktøy for å binde sammen lærere og studenter. De åpne universitetene har tradisjonelt hatt opp til 80 % av sine inntektene fra salg av læremateriell.

Innovasjon; det er viktig med indikatorer som fanger opp innovasjon og nyskaping. Vi synes det er vanskelig å uttale seg om hvorvidt de foreslåtte indikatorene fanger opp dette på en god måte, og om de vil gi ønskede insentiver til nyskappingsarbeid.

Publikasjoner; på generelt grunnlag gir vi vår tilslutning til at denne indikatoren kan stimulere både brukerrettet og allmennrettet formidling. Indikatoren bygger på arbeidet som er gjort i forbindelse med forskningsdokumentasjonssystemet. Forslaget om å premiere salg av

Publikasjoner; på generelt grunnlag gir vi vår tilslutning til at denne indikatoren kan stimulere både brukerrettet og allmennrettet formidling. Indikatoren bygger på arbeidet som er gjort i forbindelse med forskningsdokumentasjonssystemet. Forslaget om å premiere salg av papirpublikasjoner fremfor gratis formidling på Internett bør revurderes. En indikator som kun tar hensyn til tradisjonelle medier kan bidra til å reversere utviklingen i retning av at kunnskap tilrettelegges for nye medier og med fri tilgang på nettet.

Etter vår vurdering bør denne indikatoren også inkludere pedagogisk utviklingsarbeid. Det bør vurderes spesielle insentiver i forhold til digitale læringsressurser (DLR). Det bør etableres et kvalitetssikringssystem for DLR i regi av Norgesuniversitetet. Det bør etableres en delingskultur i sektoren på lik linje med det som skjer i for eksempel Storbritannia.

Foredrag; på generelt grunnlag gir vi vår tilslutning til at denne indikatoren kan stimulere til formidling av forskning til aktuelle brukergrupper. Vi er tilfreds med at indikatoren skiller mellom fagkonferanser og vitenskapelige konferanser der kun forskere deltar.

Medier; på generelt grunnlag gir vi vår tilslutning til at denne indikatoren vil ivareta allmennrettet formidling. Institusjonene kan gjennom mediene nå mange mennesker og ta del i samfunnsdebatten.

Avslutning

Det er viktig at formidlingskomponenten premierer kvalitet og ikke kvantitet. Det gjennomgående problem med deler av finansieringsmodellen at den ikke nødvendigvis honorerer kvalitativ god undervisning og forskning, men at den måler kvantitative sider av institusjonenes kjerneoppgaver.

Avslutningsvis ønsker vi å knytte noen kommentarer til redaktørens funksjon i forskesamfunnet. Utvalget mottok innspill om at indikatorsettet også burde belønne redaktørarbeid i forbindelse med vitenskapelig og faglig formidling. Begrunnelsen var at dette er viktig og helt nødvendig faglig arbeid. Formidlingsutvalget fastholdt imidlertid prinsippet om at det er produktene fra den enkelte faglig tilsatte som skal registreres og telles.

Det er et tankekors at finansieringsmodellen ikke premierer den faglige virksomheten som gjør at systemet med fagfellevurdering fungerer. Dersom man ikke har redaktører, redaksjonsutvalg og fagfeller som bruker sin kompetanse og tid til å vurdere andres faglige arbeid vil hele systemet falle sammen. Man vil rett og slett ikke ha noe å telle.

Med vennlig hilsen

Elisabeth Brodtkorb

prorektor

Hilde Trygstad
koordinator